

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci žalobkyně: **M. O.**, zast. Mgr. Vítém Biolkem, MBA, advokátem se sídlem Bohuslava Martinů 1038, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2015, čj. OAM-250/LE-BE02-K03-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 4. 2016, čj. 32 Az 19/2015-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Vítu Biolkovi, MBA, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně, státní příslušnice Nigerijské federativní republiky, podala dne 14. 11. 2014 v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany. Během navazujících pohovorů mj. uvedla, že se hlásí ke kmeni Agbo; narodila se ve stejnojmenné vesnici, ale její rodina žila ve městě Jos. Tam přicházeli ozbrojenci ze skupiny Boko Haram. Do školy přestala chodit právě kvůli problémům s těmito ozbrojenci. Pak pracovala v zemědělství. Její matka zemřela v květnu 2013 při bombovém útoku v Abui. Otec působil v Jos jako pastor církve Pentakosta. V průběhu roku 2013 ho při jednom z útoků na křesťany zabili. Členové Boko Haram žalobkyni znásilnili v městě Jos, pak i v Agbo. Pachatelé ji řekli, že ji zabijí, pokud by znásilnění někomu nahlásila. O znásilnění proto nikomu nic neřekla. Na farmě v Agbo žalobkyni oslovil neznámý muž jménem J., který jí pod podmínkou uzavření sňatku nabídl pomoc. Vyfotil si ji a pak s ním odjela na letiště. Žalobkyně se obává, že by ji po návratu do vlasti ozbrojenci zabili, protože vědí, že uprchla a že mluvila o tom, co se jí stalo. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví žalobkyni mezinárodní ochranu neudělil.

[2] Žalobkyně podala žalobu, kterou krajský soud výše označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s. Především má za to, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. Krajský soud se prý neúplně a nesprávně vypořádal s jí tvrzenými skutečnostmi, neboť uvedl, že nesplňuje podmínky pro přiznání doplňkové ochrany. Závěr o tom, že jí po návratu do vlasti nehrozí nebezpečí vážné újmy, není dostatečně odůvodněný, to navíc za situace, kdy není jisté, zda vliv Boko Haram nebude dále nabírat na intenzitě. V květnu 2014 ostatně i Rada bezpečnosti OSN toto hnutí zařadila na seznam teroristických organizací a v březnu 2015 se tito teroristé přihlásili k Islamskému státu, jehož vedení slíbili poslušnost.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (k tomu blíže viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Podaná kasační stížnost svým významem její zájmy nepřesahuje.

[6] K namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku lze odkázat např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 1. 6. 2005, čj. 2 Azs 391/2004-62. Krajský soud požadavkům této judikatury dostal, přehledně popsal rozhodný skutkový stav a srozumitelně vysvětlil, proč žalovaný při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu nepochybil. Přitom se dostatečně věnoval stěžovatelkou namítané situaci v Nigérii a zhodnotil aktuální rizika plynoucí z působení teroristické skupiny Boko Haram.

[7] Nepřezkoumatelný není ani závěr o účelovosti podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Po tom, co krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného a řádně vypořádal veškeré žalobní body, pouze na konci odůvodnění rozsudku vyjádřil přesvědčení, že stěžovatelka o mezinárodní ochranu požádala „zcela účelově“. K tomu jej zřejmě vedla skutečnost, že stěžovatelka žádost nepodala bezprostředně po příletu do České republiky, ale až po jejím navrácení ze Spolkové republiky Německo a bezprostředně po tom, co jí bylo vydáno rozhodnutí o zajištění za účelem vyhoštění (č. 1. 3 – 8 správního spisu). V tomto směru tedy plně dostačuje odkaz krajského soudu na rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005-54.

[8] Nelze přisvědčit ani obecné námitce, že napadené rozhodnutí není ve vztahu k neudělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu dostatečně podložené, a že žalovaný překročil meze správního uvážení a porušil zásady, na nichž stojí správní řízení. Žalovaný při dvou pohovorech (ve dnech 19. 1. 2015 a 27. 3. 2015) zjistil od stěžovatelky dostatek informací o příčinách jejího odchodu z Nigérie a důvodech žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Také si opatřil řadu aktuálních podkladů o zemi původu (zejména viz zprávu Accord ze dne 6. 9. 2012 „Nigérie: Boko Haram“; zprávu Ministerstva zahraničí USA ze dne 27. 2. 2014 „Nigerie: Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2013“; informaci Ministerstva zahraničních věcí ČR ze dne 16. 4. 2014 „Nigerie: Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti,

pokračování

Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“; zprávu CRS pro Kongres USA ze dne 20. 5. 2014 „Nigerijská Boko Haram: Často kladené otázky“; zprávu Freedom House ze dne 28. 1. 2015 „Svoboda ve světě 2015 - Nigérie“; výroční zprávu Amnesty International 2014/2015 ze dne 25. 2. 2015 „Nigérie“; a konečně zprávu z Infobanky ČTK „Nigérie“ aktuální k 16. 3. 2015). Žalovaný přitom zcela respektoval minimální požadavky na práci s těmito podklady (srov. rozsudky ze dne 31. 7. 2008, čj. 5 Azs 55/2008-71, nebo také ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16). Nikdy nebylo zpochybněno, že hnutí Boko Haram je islamistickou teroristickou organizací. Její vliv je však v důsledku operací státních orgánů roztržštěn a geograficky izolován na severovýchodě země (shodně z nedávné doby např. usnesení NSS ze dne 14. 3. 2016, čj. 2 Azs 302/2015-49, bod 18).

[9] Stěžovatelku nepronásledovaly státní orgány, ale ozbrojená teroristická skupina, kterou nigerijské státní orgány rozhodně nepodporují, ale cíleně potírají (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 2. 2004, čj. 7 Azs 38/2003-37, nebo též ze dne 10. 9. 2015, čj. 2 Azs 189/2015-22, bod 16 a násl.). Stěžovatelka se s žádostí o pomoc neobrátila ani na státní orgány, ačkoliv tak učinit mohla a měla (viz rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004-68; a ze dne 28. 2. 2007, čj. 4 Azs 146/2006-100). Přitom tuto skutečnost nelze omluvit pouhou nedůvěrou stěžovatelky v státní orgány, či jejím strachem (viz rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004-37). Nevyužila ani možnost přesídlení do jiné, bezpečné části země, v níž teroristé neoperují (k tomu obecně rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS; ve vztahu k nigerijským křesťanům pronásledovaným Boko Haram cit. rozsudek čj. 2 Azs 189/2015-22 a cit. usnesení čj. 2 Azs 302/2015-49).

[10] Zdejší soud tudíž neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Stěžovatelce byl usnesením krajského soudu ustanoven advokát Mgr. Vít Biolek, MBA. Podle § 35 odst. 8 poslední věty s. ř. s. platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 3400 Kč [jeden úkon právní služby po 3100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (návrh ve věci samé - kasační stížnost), a jeden režijní paušál po 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky]. Zástupce stěžovatelky je plátcem DPH (potvrzení na č. l. 22 spisu NSS). Zdejší soud proto zvýšil částku odměny o 21 %, odpovídající částce 714

Kč. Celková částka 4114 Kč bude k rukám zástupce stěžovatelky vyplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu